ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου **1946** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **160**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. Περὶ κατεπειγούσης ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν. 1

Ν. Δ. Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ διατάξεών τινων περὶ χρόνου ἀποστρατείας Ἀνωτάτων Ἀξιωματικῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Στρατὸν τῆς Ξηρᾶς. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κατεπειγούσης ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ χρόνος τῆς συμβάσεως *μισθώσεως* ἀστικοῦ ἀκινήτου, καταρτισθείσης, ἢ καὶ ἀνανεωθείσης ἢ παραταθείσης συμβατικῶς, δι' ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα, ὁποτεδήποτε ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 30ῆς Σεπτεμβρίου (χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου (1944) ἔτους *μέχρι* σήμερον, λήξας ὁποτεδήποτε ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἢ λήγων εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 30ῆς Σ)βρίου ε. ἔ. 1946, ἐφόσον ὁ μισθωτὴς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνοικῇ ἐν τῷ μισθίῳ καὶ ἐφόσον, μόνον δὲ καὶ πάντως, τὸ *μίσθιον*, κατὰ τὴν περὶ μισθώσεώς του σύμβασιν, ἐξεμισθώθη ἵνα χρησιμοποιῆται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὡς κατοικία ἢ γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον, ἐν οἷς ὁ μισθωτὴς ἀσκεῖ μόνον ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς *πράξεις*, ἐν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τῆς τοιαύτης μισθωτικῆς συμβάσεως καὶ μέχρι καὶ τῆς λήξεως τοῦ συμβατικοῦ χρόνου της, ἢ καὶ μετ' αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνοικοῦντος τοῦ *μισθωτοῦ* ἐν αὐτῷ, χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ,συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως,τοῦτο οὕτως, (ἐφαρμοζομένων δὲ πάντοτε καὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3ου τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως *μισθώσεων ἀκινήτων*») παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946, κατὰ τὰς ἑξῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου 255)45.

α) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς κατοικῇ *μονίμως* ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ τὸ μίσθιον κεῖται, ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐνάτου (1939) ἔτους, καὶ ἔκτοτε συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην παρεμπεσοῦσα, ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31 Μαρτίου 1945 ἔτους, μεταβολὴ κατοικίας, ἐφόσον ὠφείλετο εἰς τὰ ἔκτοτε πολεμικὰ γεγονότα, τὴν ἐχθρικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς χώρας, τὰς ἐπακολουθησάσας τὴν ἀπελευθέρωσίν της ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας, τὰς ἐκ τούτων πάντων δημιουργηθείσας οἰκονομικὰς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως ἀνωμαλίας καὶ τὴν ἐπίδρασίν των ἐπὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὸ μίσθιον ἢ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἦτο πράγματι προσωρινή, δὲν αἴρει τήν, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ἔννοιαν μονιμότητος τῆς, ἐν ᾗ τὸ μίσθιον πόλει, **κατοικίας τοῦ** μισθωτοῦ. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν, δὲν θεωροῦνται ὡς μία πόλις ἐν ᾗ ἡ μόνιμος κατοικία τοῦ μισθωτοῦ.

β) Ἐὰν ὁ μισθωτής, ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἢ ὑπάλληλος ἀνωνύμου τραπεζικῆς ἑταιρείας ἢ δικηγόρος ἐτοποθετήθη εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ τὸ μίσθιον, ἢ μετετέθη εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1943 μέχρι καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, εἰδικῶς, καὶ ἂν ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἡ μίσθωσις συνήφθη διὰ τὴν χειμερινὴν ἢ θερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον,δὲν ἰσχύει ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 ὑπὸ στοιχεῖα Α, α, ἐδάφ. πρῶτον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἄνω ἀν. νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 χωρούσης τῆς κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἡ πόλις, ἐν ᾗ τὸ μίσθιον καὶ τὰ προάστεια αὐτῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ Πειραιεὺς μετὰ τῶν προαστείων του ἢ προκειμένου περὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν προαστείων των θεωροῦνται ὡς μία πόλις ἐν ᾗ ἡ μετάθεσις ἢ ἡ τοποθέτησις τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου κλπ. μισθωτοῦ, καὶ

γ) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς τυγχάνῃ μὲν μόνιμος κάτοικος ἄλλης, ἢ ἡ ἐν ᾗ τὸ *μίσθιον* πόλεως, ἀλλὰ ἡ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει οἰκία εἰς ἣν ἐστεγάζετο κατεστράφη ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31ης Μαρτίου 1945 ἐξ αἰτίας σχετιζομένης πρὸς τὰ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο πολεμικὰ γεγονότα καὶ ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας καταστᾶσα καὶ διατελοῦσα ἀπολύτως ἀκατάλληλος πρὸς στέγασιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ εἶναι ἀνέφικτος πράγματι ἡ ἐξοικονόμησις στέγης πρὸς κατοικίαν δι' αὐτούς, ὑπὸ οἰκονομικοὺς ὅρους παραπλησίους πρὸς τοὺς ὑφ' οὓς πρόκειται νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἄνω ἀναγκαστικῆς παρατάσεως, ἢ δυναμένους νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν ὑπὸ τοιούτους, ἐντὸς τῆς ἰδίας ἐκείνης πόλεως ἢ ἄλλης ἐγγύτερον ἢ ἡ ἐν ᾗ τὸ ἤδη μίσθιον, πρὸς ἐκείνην κειμένης. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀναγκαστικὴ παράτασις κατὰ τοὺς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισμοὺς παύει ἅμα ὡς θέλει γίνει ἐφικτὴ

διὰ τὸν μισθωτὴν ἢ στέγασις αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ ἡ μόνιμος κατοικία του, ἐπισκευασθείσης καὶ κατασταθείσης σχετικῶς κατελλήλου πρὸς τοῦτο τῆς τυχὸν ἰδιοκτήτου αὐτῷ οἰκίας του, ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐγγυτέρᾳ, ἢ ἡ ἐν ᾗ τὸ ἤδη μίσθιον, πρὸς αὐτήν, ὑπὸ οἰκονομικοὺς ὅρους δυναμένου νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν ὑπὸ τούτου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἀναγκαστικὴ παράτασις τῆς μισθώσεως δὲν χωρεῖ: α) Προκειμένου περὶ ἀκινήτων τὰ ὁποῖα συνεπείᾳ τῶν ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31ης Μαρτίου 1945 πολεμικῶν γεγονότων, τῆς ἐχθρικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀκολουθησασῶν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ταραχῶν, ἢ καὶ ἐπιτάξεως, ὑπέστησαν ζημίας, τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑποβληθέντος πρὸς ἀποκατάστασιν τούτων ἢ καὶ ἐν γένει ἀνακαίνισίν των εἰς δαπάνας μέχρι σήμερον ἢ προκειμένου περὶ τοιούτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας καὶ μέχρι σήμερον προσθῆκαι καὶ μεταρρυθμίσεις ὑπαυξήσασαι τὸν κατοικήσιμον χῶρον. β) Ἐὰν τὸ μίσθιον, περὶ ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως τοῦ ὁποίου θὰ ἐπρόκειτο κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐνηνοημένην παράγραφον, δὲν εἶναι αὐτοτελὲς διαμέρισμα κατοικίας, ἀλλὰ ἓν μέρος τῆς ἐν τοιούτῳ κατοικίας τοῦ ἐκμισθωτοῦ (δωμάτιον ἢ δωμάτια ἐντὸς τῆς κατοικίας του), εἰς τὸ ὁποῖον ἡ προσπέλασις τοῦ μισθωτοῦ γίνεται διὰ τῆς αὐτῆς κοινῆς ἐξωτερικῆς τοῦ διαμερίσματος κατοικίας θύρας ἢ ὁ μισθωτὴς χρησιμοποιεῖ συγχρόνως καὶ κοινογρήστους χώρους (ὅλους ἢ τινας ἢ τινα τούτων) τοῦ διαμερίσματος κατοικίας τούτου, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐνμισθωτοῦ συντρεχουσῶν μεταξύ των οὕτως συνθηκῶν συστεγάσεως. γ) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἔχων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἰδιόκτητον οἰκίαν ἢ μίσθιον τελοῦσαν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ ἐνοικιῶν αὐτόθι, ἐξεμίσθωσεν ἢ παρεχώρησεν αὐτὴν πρὸς τρίτον ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι σήμερον, καὶ δ) Ἐὰν ὁ μισθωτής, ἔχων ἀποδεδειγμένως οἰκονομικὴν δυναμικότητα, μὴ δικαιολογοῦσαν τὴν ἀναγκαστικὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τέλος, δὲν ἐφαρμόζονται, προκειμένου περὶ τῶν κατηγοριῶν μισθωτῶν ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ γ' τῆς αὐτῆς προηγουμένης παραγράφου, ὅταν τὸ μίσθιον εἶναι μόνον γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον, ἐκτὸς ἂν ὁ μισθωτὴς εἶναι δικηγόρος.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρώτην παράγραφον ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων μισθώσεων, ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη μισθωτής, ἀπὸ ταύτης καταβάλλει ὡς μίσθωμα: α) Ἐὰν μὲν ἐπωφελῆται τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως, ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὰς περιπτώσεις ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ γ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 52 (παράγραφος 1) τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 ἑκάστοτε καθοριζόμενον, καὶ β) Ἐὰν δ' ἐπωφελῆται ταύτης ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὴν ὑπὸ στοιχεῖον α' περίπτωσιν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ τριπλάσιον τοῦ κατὰ τὰς αὐτὰς ἄνω διατάξεις, (ἄρθρον 9 καὶ παρ. 1 ἄρθρου 52) ἑκάστοτε καθοριζομένου. Τὰ ὡς ἀμέσως ἄνωτέρω (α καὶ β) καθοριζόμενα μισθώματα, δὲν ὑπόκεινται εἰς μείωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 (Α' καὶ Β') τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 255)1945.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἄνω παράγραφον πρώτην παρατεινομένων μισθώσεων καὶ τοῦ ἄνω μισθώματος των, ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10ου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945, κατὰ τὴν περίπτωσιν ὑπὸ στοιχεῖον β' τῆς παρούσης παραγράφου λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὡς πολλαπλασιαστέου βασικοῦ τοῦ αὐτόθι τοιπλασίου.

4. Παραίτησις ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ πᾶσα παρεμφερὴς ρήτρα, ἐν συμβάσει μισθώσεως παρατεινομένη ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου κηρύσσονται ἀνίσχυροι.

5. Περὶ τῆς συνδρομῆς ἢ μὴ τῶν οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄνω παραγράφων 1—3 τοῦ παρόντος ἄρθρου κρίνει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον (κατὰ νόμον ΒΧΗ' καὶ τὰ ἄρθρα 45 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945), δικάζον ἐπὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἢ ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐκμισθωτοῦ περὶ λύσεως τῆς ἀναφυείσης μεταξύ των σχετικῆς διενέξεως, καὶ

6. Ὑφισταμένης ἐκκρεμοῦς δίκης μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ, ἐξ ἀγωγῆς τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ δευτέρου περὶ ἐξώσεως λόγῳ λήξεως τοῦ συμβατικοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἢ περὶ ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως ταύτης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὡς συντρεχουσῶν τῶν οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς των, ἔνστασις εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου παραδεκτῶς καὶ εἰς τὸν δεύτερον ἀκόμη τὸν πρῶτον βαθμὸν—ἐὰν ἐξεδόθη πρωτοβάθμιος ἀπόφασις καὶ συζητεῖται ἔφεσις κατ' αὐτῆς—καὶ ἐξετάζεται αὐτόθι. Ἐὰν ἡ ἐν τοιαύτῃ δίκῃ ἀγωγὴ ἔχει γίνει δεκτὴ καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος ἢ καὶ ἀμετάκλητος, ὁ εἰς βάρος οὗτινος ὑρίστανται τοιαῦται ἀποφάσεις ἐπικαλούμενος ἀναγκαστικὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐναχθεὶς μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ εἰσαγάγῃ ἀρμοδίως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἴτησιν περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ γεννωμένου ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιώματος καὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως· γινομένης δεκτῆς τοιαύτης αἰτήσεως, δυνάμει τῆς ἐπὶ ταύτης ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἀποβαίνει ἀνίσχυρος καὶ μὴ οὖσα ἡ ὡς ἄνω τελεσίδικος ἢ καὶ ἀμετάκλητος περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις. Ἀσκηθείσης τοιαύτης ὡς ἄνω αἰτήσεως, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐὰν πιθανολογῆται βάσιμος ἡ αἴτησις νὰ ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἐξώσεως ὡς ἄνω τελεσιδίκου ἢ καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ συμβάσεων μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων καταρτισθεισῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945 καὶ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946, ἐὰν τὸ διὰ τῆς συμβάσεως καθορισθὲν μίσθωμα, ὡς καταβλητέον κατὰ περιοδικὰ χρονικὰ διαστήματα, μῆνα κλπ., εἶναι κατώτερον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 ἑκάστοτε καθοριζομένου, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 8 αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 52ου τοῦ αὐτοῦ ἄνω Αν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις αὐτῶν, ἀναγκαστικῶς ἢτε παραταθεισῶν καὶ ἐπὶ τοιούτων συμβατικῶν μήπω ληξασῶν, ἀπαγορευουσῶν δὲ τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν ὑπομίσθωσιν ἢ παραχώρησιν τῆς νοήσεως τοῦ μισθίου, κατανγρουμένης τῆς ἀπαγορεύσεως διὰ διαλυτικοῦ ὅρου, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ ἐν τῷ μισθίῳ παραμονή, ἐφ' ὅσον δήποτε χρόνον, ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφ' ἑξῆς μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946 ὡς ξενιζομένων ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, βουλευτῶν—μὴ διαθετόντων μόνιμον κατοικίαν ἐν τῇ αὐτῇ ἄνω περιοχῇ—καθὼς καὶ συνοικούντων μετ' αὐτῶν οἰκείων των, λογιζομένη δυνάμει τοῦ παρόντος ὡς ἐπιβαλλομένη ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης.

Συντρεχούσης τοιαύτης παραμονῆς, καθ' ὅσον χρόνον διήρκεσεν ἢ διαρκεῖ αὕτη, τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν μίσθωμα, προσαυξάνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13ου τοῦ Ἀν. Νόμου 255)45 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004 τῆς 26)26 Φεβρουαρίου 1946 «περὶ ἀπαγορεύσεως προσωρινῶς τῆς ἐρημοδικίας ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ ἐξώσεως καὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινων ἀποφάσεων» (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Α')66)26.2.1946), φερόμενον ἐν αὐτῷ ὡς «ἄρθρον μόνον», καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην παράγραφον καταργουμένου ἄρθρου διαταχθεῖσα μέχρι τέλους Μαΐου 1946 ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου, παύει μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ καὶ ἐνωρίτερον καὶ δὴ μετὰ τρεῖς πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως κατὰ διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, πρὸς τὸν καθ' οὗ ἐπισπεύδεται αὕτη σαφοῦς δηλώσεως περὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκτελέσεώς της, ἀναφερομένης εἰς τὴν παροῦσαν διάταξιν. Ἡ κοινοποίησις τῆς δηλώσεως ταύτης εἶναι ἀπαραίτητον προαπαιτούμενον τοῦ κύρους τῆς ἐπισπευδομένης ἐγκαιρότερον τοῦ ἄνω δεκαπενθημέρου ἐκτελέσεως.

3. Ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου διὰ καθυστέρησιν μισθώματος, ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος καταργουμένου πρώτου ἄρθρου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1004)46 ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ἢ τροποποίησιν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεως, ἐπὶ ἐναρμονίσει των πρὸς τὰς πρὸ τοῦ καταργηθέντος ἄρθρου ἰσχυούσας διατάξεις (κατωτέρω παράγραφος 6).

4. Ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἄνω παράγραφον τοῦ παρόντος καταργουμένου ἄρθρου πρώτου Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004)1946 χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἀποβολὴν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου χρησιμοποιουμένου πρὸς κατοικίαν συνεπείᾳ λήξεως παρακλητικῆς σχέσεως, παύει μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ καὶ ἐνωρίτερον καὶ δὴ μετὰ τρεῖς πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος πρὸς τὸν καθ' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας σαφοῦς δηλώσεως περὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκτελέσεως, ἀναφερομένης εἰς τὴν παροῦσαν διάταξιν. Τὸ ἀκροτελευταῖον ἐδάφιον τῆς ὡς ἄνω δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου ἢ ἀποβολὴν ἐκ τοιούτου λόγῳ λήξεως παρακλητικῆς σχέσεως, ἤτοι τῶν περὶ ὧν αἱ ἄνω παράγραφοι 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον κατ' αὐτῶν ἐκκρεμεῖ ἔφεσις, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσίν των—καὶ ἀνεξαρτήτως προηγουμένως χορηγηθεισῶν ἀναστολῶν—μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του πιθανολογεῖται ἡ ἐξαφάνισις ἢ μεταρρύθμισίς των, ἀλλὰ πάντοτε καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον συζητήσεως τῆς ἐφέσεως εἰς ὡρισμένην δικάσιμον ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάναις τοῦ αἰτοῦντος, καὶ

6. Ἐφεξῆς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων ἐπὶ αἰτήσεων περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου ἢ ἀποβολὴν ἐκ τοιούτου χρησιμοποιουμένου πρὸς κατοικίαν λόγῳ λήξεως παρακλητικῆς σχέσεως θὰ ἐφαρμόζῃ τὰς πρὸ τοῦ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου καταργηθέντος ἄρθρου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004 τοῦ 1946 ἰσχυούσας σχετικῶς διατάξεις, τηρῶν μόνον καὶ τὰς μεταβατικὰς καὶ ἐξαιρετικὰς διατάξεις τῶν ἄνω παραγράφων 2—5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ αὐτοῦ ἀνωτέρω Ἀν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004 τοῦ 1946 καταργεῖται.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 (δέκατον) τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων», προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4 ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἀποφάσεις περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθώματος εἰς πολλαπλάσια τοῦ κατὰ τὴν 1ην παράγρ. τοῦ 9ου ἄρθρου καθοριζομένου ἐκδιδόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πρώτης ἄνω παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθὼς καὶ ἀποφάσεις περὶ μειώσεως τοῦ ἰδίου, ἐκδιδόμεναι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των καὶ μεθ' οἱανδήποτε αὐξομείωσιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1ην τοῦ ἄρθρου 9ου μισθώματος, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 52ου τοῦ παρόντος Νόμου. Ὁ μισθωτής, ὅμως, προκειμένου περὶ γενομένης αὐξήσεως τοῦ μισθώματος, καὶ ὁ ἐκμισθωτὴς προκειμένου περὶ γενομένης μειώσεως τούτου, κατὰ τὸ ἄρθρον 52 (παράγραφος 1), δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐπὶ ἐξαφανίσει ἢ μεταρρυθμίσει τοιαύτης ἀποφάσεως, λόγῳ οὐσιώδους ἐπιδράσεως τῆς τοιαύτης μεταβολῆς βασικῶς ηὐξημένου ἢ μειωμένου μισθώματος, ἐπὶ τῶν μεταξὺ των οἰκονομικῶν σχέσεων. Ἡ ἀπόφασις δύναται ν' ἀναπροσαρμόζῃ τὴν γενομένην αὔξησιν ἢ μείωσιν καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 52 (παρ. 1) μεταβολῆς. Μέχρι τοῦ συνεπείᾳ τῆς τελευταίας αἰτήσεως ταύτης νέου καθορισμοῦ τοῦ μισθώματος, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, τὸ καθωρισμένον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς μήπω ἐξαφανισθείσης ἢ μήπω μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως μίσθωμα».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255 τοῦ 1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀστικῶν ἀκινήτων», προστίθεται ἀκροτελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4ης τοῦ ἄρθρου 10ου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 ἰδίου ἄνω Ἀναγκαστ. Νόμου προστίθεται ἀκροτελευταῖον ἐδάφιον ἔχον τὴν αὐτὴν διατύπωσιν πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἡγουμένην παράγραφον προστεθὲν εἰς τὴν παράγραφον 4.

5. Δίκαι, ὅμως, περὶ αὐξήσεως ἢ μειώσεως μισθώματος, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 10ου καὶ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου, ἀρξάμεναι καὶ ἐκκρεμοῦσαι, συνεχίζονται μέχρι περατώσεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἄνω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945 εἰς τὴν αὐτόθι παράγραφον 1, ὑπὸ στοιχεῖον Α' καὶ ἐν τέλει τῆς ὑπὸ στοιχεῖον γ' πρώτης περιόδου μετὰ τὰς λέξεις: «...ἢ τῆς οἰκογενείας του», προστίθεται ἡ φράσις: «καὶ συντρέχει ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας της ἡ δυνατότης ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματός του, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀσκεῖ τοιοῦτο».

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1153 τῆς 23)29 Μαρτίου 1946 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 255)1945 Α.Ν. κλπ.» καταργεῖται.

2. Δίκαι τυχὸν ἀρξάμεναι, συνεπείᾳ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ κατὰ τ' ἄνω καταργουμένου Νόμου, καταργοῦνται, καὶ

3. Ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου διατασσουσῶν ἀποβολὴν ἀπὸ κατοικίας κλπ. καὶ ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως κλπ., ἐκδοθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2ου τοῦ κατὰ τ' ἄνω καταργουμένου Νόμου, ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ἢ τροποποίησιν κατ' ἀνάλογον καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 6 τοῦ τετάρτου ἄνω ἄρθρου τοῦ παρόντος· αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου πέμπτης τοῦ ἰδίου ἄρθρου τετάρτου τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 46ου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἐπὶ ἀνωγῆς περὶ ἐξώσεως, λόγῳ καθυστερήσεως ἢ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ μισθώματος καὶ ἂν αὕτη ἔγῃ συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως, μόνον ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου δικαζόντων κατὰ πρῶτον βαθμόν, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἐξώσεως ἀνωνῆς, ἐπ' ἀκροατηρίῳ, τὸ βραδύτερον καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων, διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων ζητεῖται διὰ τῆς ἀνωνῆς ἡ ἔξωσις, καὶ τῶν ἐπέκεινα μετ' αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς καταστάντων ἐν τῷ μεταξὺ ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν νομίμως, καθὼς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὁριζομέ-

νων παραχεῦμα ὑπὸ τοῦ δικάζοντος, ἐπάγεται τὴν κατάργησιν τῆς δίκης. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐναγομένου κατὰ τὸν πρῶτον βαθμόν, ἀνατρεπομένης τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως λόγῳ τυχὸν ἀκυρότητος τῆς ἐρημοδικίας κατὰ νόμον, ἡ καταβολὴ τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ γίνῃ ἐπ' ἀκροατηρίῳ, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως αἰτήσεως, καταβαλλομένων ὅμως τότε καὶ τῶν μέχρι τῆς συζητήσεως ταύτης τυχὸν καταστάντων ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν μισθωμάτων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐρήμην δίκης καὶ τυχὸν ἐπιταγῆς. Παρὰ τὴν ὡς ἄνω γινομένην καταβολήν, δύναται ὁ δικάζων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπανάληψιν τυχὸν τῆς καθυστερήσεως τῶν μισθωμάτων, τὸ ποσὸν τῶν καθυστερηθέντων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν δι' οὓς ἡ καθυστέρησις, ἐν συναρτήσει πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ κλπ. κατὰ τὴν κρίσιν του, ν' ἀποφανθῇ τὸν καθυστερήσαντα δύστροπον μισθωτὴν περὶ τὴν καταβολὴν τῶν μισθωμάτων καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ἀγωγήν». Ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν δικῶν ἐφαρμόζεται ἡ ἀντικατασταθεῖσα διάταξις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ τοῦτο πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1946

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Η. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΜ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1946

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ διατάξεών τινων περὶ χρόνου ἀποστρατείας ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, καταργοῦνται: α) Ὁ Ἀν. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1151)46 «περὶ διατηρήσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1173)42 καὶ β) τὸ Ν. Δ. 1173)42 «περὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2005)39 Α. Ν. «περὶ ὀργανώσεως καὶ στελεχῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ».

2. Αἱ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω καταργουμένων Νομοθετημάτων καταργηθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2005)39 Ἀν. Νόμου «περὶ ὀργανώσεως καὶ στελεχῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ», ὡς καὶ ὁ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 79)36 «περὶ χρόνου ἀποστρατείας Ἀνωτάτων Ἀξιωματικῶν», πλὴν τῆς μεταβατικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τούτου, ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ ὅσον ἀφορᾷ τὸν Στρατὸν τῆς Ξηρᾶς.

3. Εἰς τοὺς συμφώνως πρὸς τὰς ἐπαναφερομένας ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ταύτας, τιθεμένους εἰς ἀποστρατείαν, αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Α. Ν. 1119)46 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας» ἀναγνωριζόμεναι ἀποδοχαί, παρέχονται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποστρατείας των.

Ἄρθρον 2.

1. Μετὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν ἐπαναφερομένων, ὡς ἄνω, ἐν ἰσχύϊ διατάξεων, ἐνεργεῖται ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων τῶν Ἀντιστρατήγων, διὰ προαγωγῆς Ὑποστρατήγων λαμβανομένων κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου συνταχθέντων σχετικῶν πινάκων, προακτέων, μὴ ὑποκειμένων εἰς ἑτέραν διατύπωσιν, ἀσχέτως χρόνου παραμονῆς ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Ὑποστρατήγου τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένων καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς σειρᾶς ἐγγραφῆς των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Οἱ κατὰ τὴν παροῦσαν διάταξιν προαχθησόμενοι διατηροῦσι τὴν μεταξύ των ὑφισταμένην σειρὰν ἀρχαιότητος.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν κενῶν θέσεων τῶν Ἀντιστρατήγων, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐδαφίου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ διὰ τῆς ἀπὸ 10)5)46 ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ὁρισθεὶς ἀριθμὸς τῶν θέσεων Ἀντιστρατήγων.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐπαναφερομένων διατάξεων δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ὁ ἀπαραίτητος ἀριθμὸς Ἀντιστρατήγων, ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν ἀπαρτίαν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεώς του ἢ δι' ἰδιαιτέρας, δύναται νὰ προβῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, εἰς τὴν τοποθέτησιν ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω προαχθησομένων, τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ταύτην ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ Ἀντιστρατήγων εἰς ἀναλόγους θέσεις.

3. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων, τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ τῶν φερόντων βαθμὸν Ἀνωτάτου ἢ Γενικοῦ Ἀξιωματικοῦ.

4. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι μεταβατικὴ καὶ ἡ ἰσχύς της παύει μετὰ τὴν πλήρωσιν ἁπασῶν τῶν κενῶν θέσεων τῶν Ἀντιστρατήγων, μετὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τούτου, ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ τοῦτο πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Η. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΛ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ν. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ-ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)